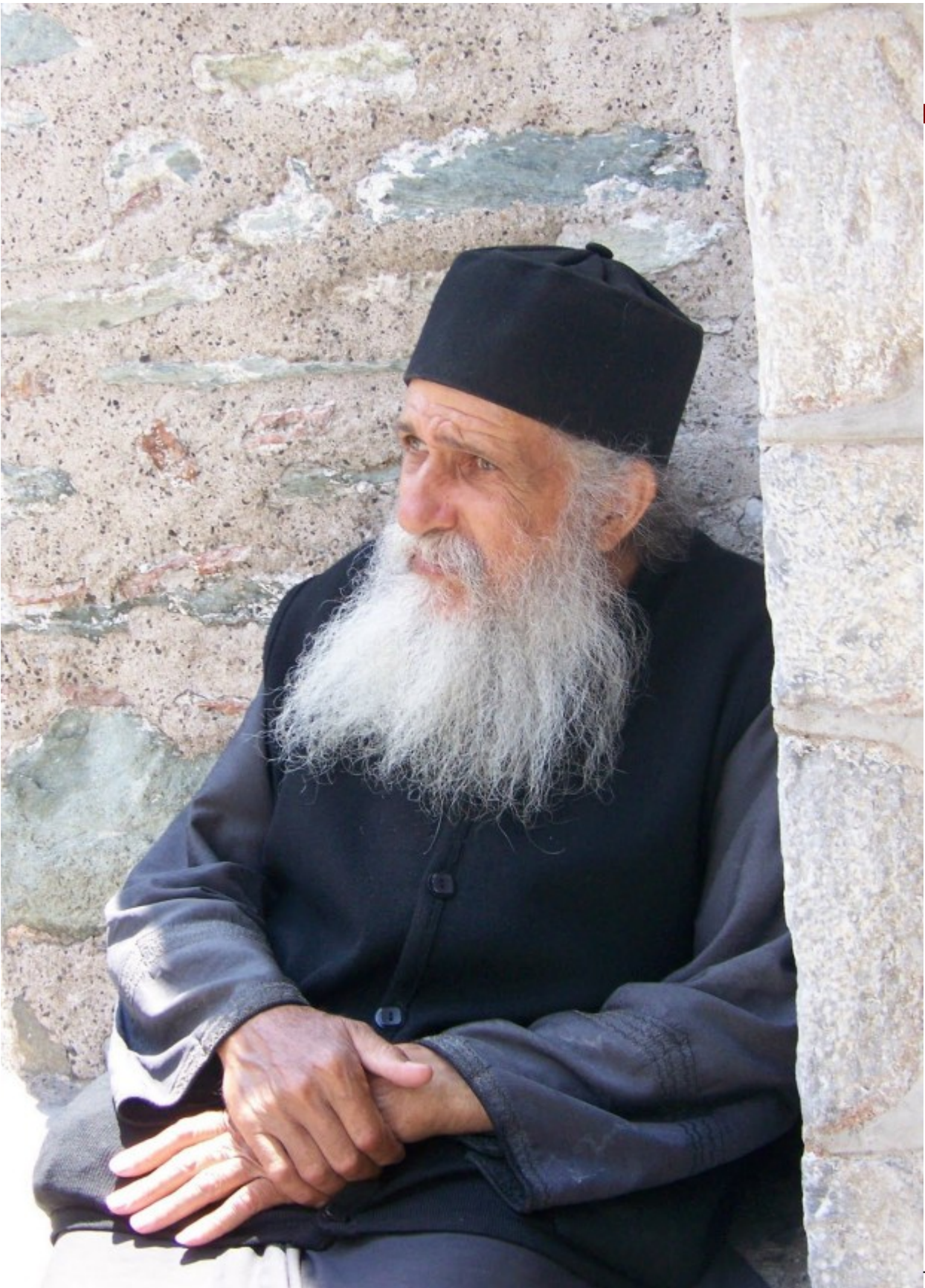

ΠΟΣ

Τίποτε

δεν αναπαύει τόσο πολύ τήν ψυχή όσο η πραότητα.

Ούτε να εξαγριωνόμαστε για τις εναντίον μας ύβρεις, και αν ακόμη είναι κατώτεροι αυτοί που διαπληκτίζονται με μας, αλλά με την επιείκεια και την πραότητα να καταστέλλουμε το θυμό.

Γιατί τίποτε δεν υπάρχει πιο ισχυρό και τίποτε πιο δυνατό από την πραότητα. Αυτή εξασφαλίζει διαρκή γαλήνη στην ψυχή μας και την προετοιμάζει,

σαν να πρόκειται να προσορμισθεί στο λιμάνι, και γίνεται αιτία για κάθε ανάπαυσή μας.

Γι' αυτό και ο Χριστός διδάσκοντας εκείνη τη θεία διδασκαλία, έλεγε: «Μάθετε από μένα, ότι είμαι πράος και ταπεινός κατά την καρδιά, και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας». Γιατί τίποτε δεν αναπαύει τόσο πολύ την ψυχή και δεν την κάνει να ησυχάζει, όσο η πραότητα και η ταπεινοφροσύνη. Αυτές οι αρετές θα μπορούσαν να γίνουν γι' αυτόν που τις έχει αποκτήσει, πολυτιμότερες από κάθε στέμμα και ωφελιμότερες από κάθε λαμπρότητα και δόξα. (Ματθ. 11,29).

Ο πράος λοιπόν άνθρωπος είναι αγαπητός σ' όσους τον βλέπουν, αγαπητός και σ' εκείνους που τον γνωρίζουν μόνον εξ ακοής. Και δεν υπάρχει κανείς που, όταν ακούσει να επαινείται ένας ήμερος άνθρωπος, δεν θα επιθυμούσε να τον δει και να τον χαιρετίσει και να τον έχει συνεχώς μπροστά στα μάτια του, γιατί θεωρεί κέρδος τη φιλία ενός τέτοιου ανθρώπου.

Κι' αν ακόμη μερικοί διαπληκτισθούν μεταξύ τους για χρηματικές διαφορές, πηγαίνουν γρήγορα στον καλοκάγαθο και πράο, γιατί πιστεύουν, ότι κάθε διαφορά και φιλονικία θα βρει γρήγορα τη λύση της από την καλοσύνη εκείνου. Κι' αν συμβεί ο ένας να αισθάνεται έχθρα προς τον άλλο, η ημερότητα του δικαστή τους αναγκάζει να γίνουν πράοι, αυτοί που εύκολα ξεσπούν σε οργή και θυμό ...

Όπως η ακτίνα του ήλιου μόλις φανεί, διώχνει αμέσως το σκοτάδι, έτσι και ο καλοκάγαθος και πράος μεταβάλλει γρήγορα την ταραχή και τη διαμάχη σε ειρήνη και ησυχία.

Μην υπερηφανευόμαστε για κείνα που φοβίζουν τους ανθρώπους ... Ώστε λοιπόν συμπεραίνουμε, ότι έναν άνθρωπο ήμερο, πράο και καλόψυχο κανέναν δεν θα ήταν δυνατόν να τον φοβηθεί, αλλά όλοι τον σεβόμαστε, τον τιμούμε και τον ντρεπόμαστε. Δεν βλέπετε, πώς ένας άνθρωπος που προκαλεί φόβο, είναι μισητός και ανεπιθύμητος από όλους;

Ας μη θεωρούμε λοιπόν σπουδαίο πράγμα, αν μας φοβούνται οι άνθρωποι. Ο πράος και καλοσυνάτος άνθρωπος είναι πατέρας των ορφανών, προστάτης των χηρών, κηδεμόνας της φτώχειας, βοηθός των αδικούμενων και σ' όλες τις περιπτώσεις επιβάλλει τη δύναμη της δικαιοσύνης.

Ο πράος πατέρας είναι σεβαστός στο παιδί και το πράο παιδί σεβαστό στον

πατέρα και ο δούλος στον κύριό του και τον κύριο τίποτε δεν τον κάνει τόσο συμπαθή στους υπηρέτες, όσο η πραότητα. Γιατί, όταν τον δουν να διακρίνεται για την επιείκειά του και να συμπεριφέρεται σε όλους με πραότητα, πολύ τον εκτιμούν και τον θαυμάζουν και τον θεωρούν πιο πολύ πατέρα παρά αφέντη.

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

Πηγή: agiameteora.net